

INTRODUCCIO

Jesucrist és el rostre de la misericòrdia del Pare. El misteri de la fe cristiana sembla trobar la seva síntesi en aquesta paraula. Ella s'ha tornat viva, visible i ha assolit el seu cim en Jesús de Natzaret... En la plenitud del temps, quan tot estava disposat segons el seu pla de salvació, Ell

envià el seu Fill nascut de la Verge Maria per a revelar-nos de manera definitiva el seu amor. Qui l'ha vist a Ell, ha vist el Pare. Jesús de Natzaret amb la seva paraula, amb els seus gestos i amb tota la seva persona revela la misericòrdia de Déu (RM 1)

Sigueu misericordiosos com ho es el vostre pare del cel. Es un programa de vida tant comprometedor com ric d'alegria i de pau. L'imperatiu de Jesús es dirigeix als qui escolten la seva veu: Però a vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien... Per ser capaços de misericòrdia en primer lloc hem de col·locar-nos a l'escolta de la paraula de Déu. Això significa recuperar el valor del silenci per a meditar la Paraula que se'ns adreça. (RM 13)

Beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien. Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra, i si et vol prendre el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demana, i no reclamis res al qui et pren allò que és teu. Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells qui els estimen! I si feu bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors! I si feu préstecs als qui espereu que us donaran alguna cosa, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors fan préstecs als pecadors, si saben que en trauran un guany. Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagradats i amb els dolents. (Lc 6)

Preguem: Senyor, et demanem de poder trobar el silenci necessari per escoltar-te. Volem que la teva Paraula ens arribi nítida i ens ajudi a arribar a la misericòrdia, font d'alegria i pau.

Quant de mal fan les paraules quan estan motivades per sentiments de gelosia i enveja! No jutjar i no condemnar significa, en positiu, saber percebre tot allò que hi ha de bo en cada persona i no permetre que hagi de sofrir pel nostre judici parcial i per la nostra presumpció de saber-ho tot. Tanmateix, això no és encara suficient per manifestar la misericòrdia. Jesús demana també perdonar i donar. Ser instruments de perdó, perquè hem estat els primers en haver-lo rebut de Déu. Ell ve a salvar-nos de la condició de debilitat en la qual vivim. Dia rere dia, tocats per la seva compassió, també nosaltres arribarem a ser compassius amb tots. (RM 14)

I no contristeu l'Esperit Sant de Déu, amb el qual heu estat segellats per al dia de la redempció... Sigueu més aviat benignes els uns amb els altres, compassius, perdonant-vos mútuament, així com també Déu us va perdonar en Crist. Sigueu doncs imitadors de Déu, com a fills estimats, i comporteu-vos en caritat, tal com també el Crist us va estimar i es lliurà ell mateix a Déu per nosaltres "com a oblació i víctima d'agradable olor". (Ef 4, 30-32; 5,1-2)

Preguem: Senyor que el fet de contemplar-te a tu, enviat del Pare per a reconciliar-nos entre nosaltres i amb Ell, i la consciència del nostre pecat, ens faci més humils, més humans, i ens disposi a acollir els nostres germans sense jutjar ningú.

La vida és una peregrinació i l'ésser humà la realitza en la seva existència dirigint els seus passos, fins a assolir la meta anhelada, que requereix compromís i sacrifici. Jesús ens indica unes etapes d'aquest pelegrinatge mitjançant les quals se'ns fa possible assolir aquesta meta. Diu abans de res, no *jutjar* i no *condemnar*: els homes amb els seus judicis s'aturen en la superfície, mentre el Pare mira l'interior. (RM 14)

No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; absolveu, i sereu absolts. Doneu, i us donaran: abocaran a la vostra falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada, a vessar; perquè en la mesura amb què mesureu sereu mesurats també vosaltres (Lc 6, 37-38).

Preguem: Ajuda'ns Senyor a encertar el camí del nostre pelegrinatge per a servir-te amb generositat i sense prejudicis, envers les actuacions i el fer dels altres

Senyor, has penetrat els meus secrets
i em coneixes,
tu saps quan m'assec i quan m'aixeco;
descobreixes de lluny estant els meus
propòsits,
saps prou bé si camino o si reposo,
et són coneguts tots els meus passos.

On aniria lluny del teu esperit?
On fugiria lluny de la teva presència?
¿Provaré de prendre les ales de l'aurora
¿Aniré a viure a l'altre extrem del mar?
També allà les teves mans m'hi portarien
també allà m'hi vindrien a buscar.

Tu has creat el meu interior,
m'has teixit en les entranyes de la mare
Et dono gràcies perquè m'has fet tan
admirable,
les teves obres són meravelloses:
ho reconec amb tota l'ànima.

Déu meu, penetra els meus secrets i cor:
el meu cor,
examina'm per conèixer què desitjo.
Mira si vaig per camins d'idolatria
i guia'm per camins eters.
(Ps 139)

Preguem: Senyor deslliura'm de tota indiferència; fes que em deixi afectar per tot allò que deshumanitza i empobreix els meus germans. Que aprengui a acostar-m'hi com tu Jesús vas fer.

Podrem realitzar l'experiència d'obrir el cor a tots els qui viuen en les més contradictòries perifèries existencials, que sovint el món modern dramàticament crea. Quantes situacions de precarietat i patiment no hi ha en el món avui! Quantes ferides no segellen la carn de molts que no tenen veu perquè el seu crit s'ha afeblit i silenciàt a causa de la indiferència dels pobles rics...

Som cridats a guarir aquestes ferides, a alleujar-les amb l'oli de la consolació, a embenar-les amb la misericòrdia i a guarir-les amb la solidaritat i la deguda atenció.

No caiguem en la indiferència que humilia, en la rutina que anestesia l'ànim i impedeix descobrir la novetat, en el cinisme que destrueix. Obrim els nostres ulls per mirar les misèries del món, les ferides de tants germans i germanes privats de la dignitat, i sentim-nos provocats a escoltar el seu crit d'auxili. (RM 15)

Però un samarità que anava de viatge arribà prop d'ell, el va veure i se'n va compadir; s'hi acostà, li va posar oli i vi a les ferides, i les hi va embenar...

¿Quin d'aquests tres et sembla haver estat el proïsme d'aquell qui va caure en mans dels lladres?. Ell digué: El qui va fer amb ell obra de misericòrdia. I Jesús li respongué: Ves, i tu fes igual. (Lc 10, 30s)

Preguem: Senyor deslliura'm d'aquella indiferència que esdevé una capa impermeable que m'impedeix de deixar-me afectar per tot allò que afecta els meus germans; que no vagi per la vida girant la meua mirada cap a una altra banda...

La predicació de Jesús ens presenta aquestes obres de misericòrdia perquè puguem adonar-nos de si vivim o no com a deixebles seus. Redescobrim les obres de misericòrdia corporals: donar menjar al famolenc, donar beure a l'assedegat, vestir el despullat, acollir el foraster, assistir els malalts, visitar els presos, enterrar els morts. I no oblidem les obres de misericòrdia espirituals: donar consell a qui ho necessita, ensenyar a qui no sap, corregir a qui va errat, consolar el trist, perdonar les ofenses, suportar amb paciència les persones que ens molesten, pregar a Déu pels vius i pels difunts. (RM 15)

Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria... com un pastor separa les ovelles de les cabres, i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm... Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu... tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi. (Mt25, 31-45)

Preguem: Senyor, que més enllà de les bones paraules i de les bones intencions, m'apropi de debò a aquells que més em necessiten amb una disponibilitat sincera i eficaç.

No ens podem escapar de les paraules del Senyor i en base a elles serem jutjats: si hem donat menjar al famolenc i beure a l'assedegat. Si hem acollit l'estranger i vestit el despullat. Si hem dedicat temps per a acompanyar a qui estava malalt o a la presó...si hem estat capaços de ser a prop de qui estava sol i afligit; si hem perdonat a qui ens va ofendre i rebutjat qualsevol forma de rancor o de violència que condueix a la violència; si hem tingut paciència seguint l'exemple de Déu que és tan pacient amb nosaltres... No oblidem les paraules de sant Joan de la Creu: "A la tarde, te examinaran en el amor; aprende a amar como Dios quiere ser amado y deja tu condición" (D 64) - (RM 15)

Així doncs, per tot el que en Crist hi pot haver d'exhortació, de persuasió caritativa, de donació d'esperit, d'afecte entranyable, i de compassió, feu complet el meu goig, tenint els mateixos sentiments, la mateixa caritat, una sola ànima, ben avinguts; no feu res per rivalitat, ni per vanaglòria, sinó al contrari, amb humilitat considereu els altres superiors a vosaltres mateixos, sense procurar cadascú pels propis interessos, sinó també pels dels altres. Tingueu en vosaltres els mateixos sentiments que tingué Crist Jesús. (Fl 2, 1-5)

Preguem: Senyor, que al captard de cada dia al llarg de la meua vida, visqui el goig d'haver-me deixat estimar i el goig d'haver estimat.

Serà una manera de despertar la nostra consciència, moltes vegades ensopida davant el drama de la pobresa, per tal d'entrar encara més en el cor de l'Evangeli, on els pobres són els privilegiats de la misericòrdia divina. (RM 15)

Sentien totes aquestes coses els fariseus, que eren amants del diner, i es mofaven d'ell. I els digué...

Hi havia un home ric... Un pobre que es deia Llätzer...

Llavors (el ric Epuló) digué: Us prego doncs pare, que l'envieu a casa del meu pare, on tinc germans, perquè els adverteixi, a fi que no vinguin també ells en aquest llos de turment. I Abraham li féu: Tenen Moisès i els profetes; que els escoltin. No, pare Abraham, va respondre ell, que, si algú procedent d'entre els morts va a trobar-los, es convertiran. Però ell li digué: Si no escolten Moisès i els profetes, ni que ressusciti algú d'entre els morts no es convertiran. (Lc 16, 14. 27-31)

Preguem: Senyor fes-nos el do de poder estar a prop dels més pobres... Que les nostres mans estrenyin les seves, i que els acostem a nosaltres perquè sentin el caliu de la nostra presència, de la nostra amistat i fraternitat. Que el seu crit esdevingui el nostre i junts puguem trencar la barrera de la indiferència que acostuma a regnar sobiranament per amagar la hipocresia i l'egoisme.

Portar una paraula i un gest de consolació als pobres, anunciar l'alliberament als qui estan presoners de les noves esclavituts de la societat moderna, restituir la vista a qui no pot veure-hi més perquè s'ha replegat sobre si mateix, i tornar a donar dignitat als qui n'han estat privats. (RM 16)

El qui reparteix les almoines, que ho faci amb senzillesa; el qui presideix, que sigui sol·lícit; el qui fa obres de misericòrdia, que les faci amb alegria. (Rm 12,8)

Preguem: Senyor ajuda'ns a ser portadors d'esperança als qui ho necessitin, i a fer-ho amb alegria i amor.